

Startside>Familierechtige forhold og arv>Skilsmisse og separation Skilsmisse og separation

Tyskland

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

I henhold til § 1564, første punktum, i den tyske civillovbog (Bürgerliches Gesetzbuch (BGB)) kan et ægteskab kun opløses ved dom på begæring af den ene ægtefælle eller begge ægtefæller.

Et ægteskab kan opløses, hvis det er gået i stykker, jf. BGB § 1565, stk. 1, første punktum. Det afhænger således af den aktuelle ægteskabelige situation og af ægteskabets fremtidsudsigter. Lovgiver har fastsat følgende antagelser om, hvornår et ægteskab er gået i stykker:

Ægteskabet anses for at være gået i stykker, hvis det ægteskabelige samliv er ophørt, og det ikke kan forventes, at ægtefællerne genoptager det, jf. BGB § 1565, stk. 1, andet punktum.

I henhold til BGB § 1566 bestemmer retten, at der er en uafkræftelig formodning om, at ægteskabet er gået i stykker, når ægtefællerne har levet adskilt i en vis periode, hvis:

begge ægtefæller begærer skilsmisse og allerede har levet adskilt i et år, eller

en af ægtefællerne begærer skilsmisse, og den anden accepterer skilsmisse, og de allerede har levet adskilt i et år, eller

en af ægtefællerne begærer skilsmisse, og den anden ikke er indforstået med det, men de allerede har levet adskilt i tre år.

Hvis ægtefællerne endnu ikke har levet adskilt i et år, kan ægteskabet kun opløses i visse særlige tilfælde, f.eks. hvis ægteskabets opretholdelse er uacceptabel for den ægtefælle, der begærer skilsmisse, af grunde, som kan henføres til den anden ægtefælle (f.eks. fysisk mishandling), jf. BGB § 1565, stk. 2.

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

I tysk ret er den eneste skilsmissegrund, at ægteskabet er gået i stykker. Der tages i forbindelse med skilsmisse i tysk ret ikke stilling til, om der foreligger skyld hos en af ægtefællerne.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

Den fraskilte ægtefælle bevarer den ægtefælle, som ægtefællerne har indgået ægteskab med. En fraskilt ægtefælle beholder det giftenavn, som ægtefællerne har valgt. Den fraskilte ægtefælle kan ved at afgive erklæring herom til folkeregisteret genantage sit fødenavn eller det navn, vedkommende havde, indtil giftenavnet blev taget, eller sætte sit fødenavn eller det navn, vedkommende havde, indtil giftenavnet blev taget, før eller efter giftenavnet, jf. BGB § 1355, stk. 5.

3.2 deling af ægtefællernes formue?

3.2.1 Tildelingen af lejligheden og fordelingen af indboet:

I henhold til BGB §§ 1568a og 1568b finder følgende bestemmelser i princippet anvendelse på den fælles bolig og på indbogenstandenes fordeling efter skilsmissen: Den ægtefælle, der er mest afhængig af at kunne bruge boligen eller indbogenstandene, kan kræve, at den anden ægtefælle overdrager ham eller hende den pågældende bolig eller de pågældende genstande. Der skal navnlig tages hensyn til begge ægtefællers levevilkår og til de fælles børns tarv. Er der tale om en lejet bolig, kan den ægtefælle, der får tilladelse til at blive i boligen, overtage lejekontrakten, uanset om lejemålet var indgået af begge ægtefæller eller kun den ene af dem.

I tilfælde af ejerbolig:

Hvis den tidligere bolig kun ejes af den ene af ægtefællerne, har den anden kun brugsret over den i helt særlige tilfælde, når dette er nødvendigt for at undgå en alvorlig fornuftsstridig situation, jf. BGB § 1568a, stk. 2.

Hvis boligen er ægtefællernes fællesej, finder principperne i første afsnit under dette punkt anvendelse.

I begge tilfælde gælder det, at den ægtefælle, som får overdraget boligen, og den, som ikke længere har tilladelse til at bruge sin ejendom, kan indgå en lejeaftale indbyrdes og fastsætte en husleje i overensstemmelse med lokal praksis.

For så vidt angår indbogenstandene skal der skelnes mellem de genstande, der tilhører ægtefællerne i fællesskab, og dem, der kun tilhører en af ægtefællerne:

Hvis indbogenstandene er ægtefællernes fællesej, finder principperne i første afsnit under dette punkt anvendelse. Den ægtefælle, der skal afstå en indbogenstand, kan kræve passende økonomisk kompensation herfor.

En ægtefælle har ingen rettigheder over de indbogenstande, der alene tilhører den anden ægtefælle.

3.2.2 Kompensation for formueforøgelse:

Hvis ægtefællerne lever under den legale tyske formueordning (*Zugewinnngemeinschaft*) og ikke kan enes om at dele deres formue ved skilsmissen, kan den formueforøgelse, der er sket under ægteskabet, deles mellem ægtefællerne i en særskilt sag efter anmodning fra en af ægtefællerne, se BGB § 1372 ff. Denne deling sker som følger:

Beregningsgrundlaget er værdien af den enkelte ægtefælles formue på det tidspunkt, hvor ægteskabet blev indgået (*Anfangsvermögen*, BGB § 1374), og det tidspunkt, hvor formueforholdet blev opløst (*Endvermögen*, BGB § 1375). Den formue, som en af ægtefællerne har arvet eller modtaget som gave under ægteskabet, lægges til den pågældendes oprindelige formue. Den dato, der lægges til grund ved beregningen af den endelige formue, er den dag, hvor skilsmissebegæringen blev forkyndt for den anden ægtefælle. Formueforøgelsen svarer til forøgelsen af ægtefællens endelige formue i forhold til den oprindelige formue, jf. BGB § 1373. Ægtefællen med den mindste formueforøgelse har ret til halvdelen af den forskel, der er i forhold til den anden ægtefælles formueforøgelse (*Ausgleichsforderung*), jf. BGB § 1378, stk. 1. Kompensation for formueforøgelsen består i betaling af et pengebeløb. Som hovedregel kan den betalingsberettigede ægtefælle ikke kræve at få overdraget specifikke aktiver, som tilhører den betalingspligtige ægtefælle. I undtagelsestilfælde kan familieretten dog også træffe afgørelse om overdragelse af visse aktiver, jf. BGB § 1383. Dette er dog kun muligt, hvis:

en sådan foranstaltning er acceptabel for den betalingspligtige ægtefælle, og

dette gør det muligt at undgå en grov uretfærdighed over for den betalingsberettigede ægtefælle, som ellers ville være opstået ved økonomisk kompensation for formueforøgelsen.

Værdien af disse overdragede aktiver trækkes fra kompensationstilgodehavendet.

Ifølge tysk ret kan ægtefællerne i stedet for den legale tyske formueordning vælge at have særeje, jf. BGB § 1414, formuefællesskab/fælleseje, jf. BGB §§ 1415-1518, eller en valgfri formueordning, hvor ægtefællerne i fællesskab ejer aktiver erhvervet under ægteskabet, jf. BGB § 1519. Disse ordninger kræver, at der udarbejdes en notarialakt.

3.2.3 Følgerne for ægtefællernes pensioner

Pensionsrettigheder, som er erhvervet af ægtefællerne under ægteskabet (f.eks. rettigheder som led i den lovpligtige pensionsforsikringsordning, den særlige forsikringsordning for tjenestemænd, arbejdsforsikringsordningen, arbejdsmarkedspensionsordningen eller en privat alders- eller invalidepensionsforsikringsordning), deles ligeligt ved skilsmissen. Derved sikres det, at ægtefællerne tildeles en lige andel af de rettigheder, de har erhvervet under ægteskabet, og at ægtefællerne har selvstændige rettigheder til alderspension.

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

3.3.1 Forældreansvar

Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, bevares den fælles forældremyndighed efter skilsmissen. Medmindre andet er nødvendigt af hensyn til barnets tarv, behandler og tager retten kun stilling til forældremyndighedsspørgsmålet, hvis en af forældrene anmoder om at få tilkendt hele eller en del af forældremyndigheden alene. En sådan anmodning imødekommes, hvis den anden forælder giver sit samtykke hertil, og hvis ikke barnet (som her skal være mindst 14 år) modsætter sig det, eller hvis det må forventes, at det tjener barnets tarv bedst at ophæve den fælles forældremyndighed og lade den, der fremsætter anmodningen, få forældremyndigheden, jf. BGB § 1671, stk. 1. I tysk ret går der ud fra, at det i reglen tjener barnets tarv bedst at have samkvem med begge forældre, og tysk ret giver derfor barnet ret til samkvem med begge forældre, ligesom begge forældre har både ret og pligt til samkvem med barnet, jf. BGB § 1684, stk. 1. Dette gælder uafhængigt af, hvordan forældremyndigheden er fordelt.

3.3.2 Krav på underholds- og børnebidrag

Forældre har forsørgerpligt over for deres børn, jf. BGB § 1601. Børn har ret til underhold, hvis de ikke er i stand til at forsørge sig selv, jf. BGB § 1602. Forældrenes forsørgerpligt afhænger af deres økonomiske formåen, jf. BGB § 1603. I forholdet til børnene har forældrene imidlertid en særlig forsørgerpligt, dvs. der med hensyn til forældrenes økonomiske formåen tages hensyn til, hvilken indkomst der kan opnås, og ikke blot, hvilken indkomst der er til rådighed, jf. BGB § 1603, stk. 2. Principielt skal forældrene opfylde forsørgerpligten over for børnene i forhold til deres erhvervs- og formueforhold. En forælder, som passer et barn, opfylder imidlertid hele sin forsørgerpligt ved at passe og opdrage barnet, jf. BGB § 1606, stk. 3. Når forældrene lever adskilt, er det således generelt kun den forælder, der ikke bor sammen med barnet, som skal betale underholdsbidrag.

Forsørgerpligten over for barnet omfatter de samlede livsforhold, herunder omkostningerne til en passende uddannelse, jf. BGB § 1610.

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

En ægtefælle skal efter skilsmissen forsørge sig selv, jf. BGB § 1569. Det påhviler således ægtefællerne at udøve en passende erhvervsmæssig beskæftigelse, jf. BGB § 1574, stk. 1. Hvis det er nødvendigt for at kunne få en passende erhvervsmæssig beskæftigelse, skal ægtefællerne imidlertid lade sig uddanne, videreudanne eller omskole, hvis det må forventes, at de kan gennemføre uddannelsen, jf. BGB § 1574, stk. 3.

En fraskilt ægtefælle har ikke desto mindre ret til underhold:

så længe og i det omfang, det ikke kan forventes, at vedkommende udøver en erhvervsmæssig beskæftigelse, fordi vedkommende passer et fælles barn, jf. BGB § 1570 eller er syg, invalid eller fysisk eller åndeligt svækket, jf. BGB § 1572

i det omfang, det på et givet tidspunkt, navnlig ved skilsmissen eller efter at den fraskilte ægtefælle har passet og opdraget et fælles barn, på grund af vedkommendes alder ikke kan forventes, at vedkommende udøver erhvervsmæssig beskæftigelse, jf. BGB § 1571

så længe og i det omfang, den fraskilte ægtefælle lader sig uddanne, videreudanne eller omskole for at udligne manglende kompetencer eller ulemper, der er opstået på grund af ægteskabet. Betingelsen er imidlertid, at vedkommende hurtigst muligt påbegynder uddannelsen, videreuddannelsen eller omskolingen for at kunne søge passende erhvervsmæssig beskæftigelse, der varigt gør det muligt for vedkommende at forsørge sig selv, og at det kan forventes, at vedkommende gennemfører uddannelsen, jf. BGB § 1575

så længe og i det omfang, ægtefællen efter skilsmissen ikke kan finde passende erhvervsmæssig beskæftigelse, jf. BGB § 1573, stk. 1

så længe og i det omfang, det af øvrige tungtvejende grunde ikke kan forventes af ægtefællen, at vedkommende finder erhvervsmæssig beskæftigelse, og det under hensyn til begge ægtefællers interesser ville være groft urimeligt at nægte vedkommende underholdsbidrag, jf. BGB § 1576

i det omfang indtægterne ved passende erhvervsmæssig beskæftigelse ikke er tilstrækkelige til fuld forsørgelse, jf. BGB § 1573, stk. 2.

Underholdsbidragets størrelse afhænger af ægtefællernes levestandard og omfatter også udgifterne til en passende forsikring i tilfælde af sygdom og plejehov samt i visse tilfælde alder og mindsket erhvervsevne, jf. BGB § 1578. Er den ægtefælle, der er bidragspligtig, ud fra sine erhvervs- og formueforhold og under hensyn til sine øvrige forpligtelser ikke i stand til at opfylde sin bidragspligt over for den anden ægtefælle uden at bringe sine muligheder for at forsørge sig selv på passende vis i fare, så skal vedkommende kun yde bidrag i det omfang, det under hensyn til den fraskilte ægtefælles behov og erhvervs- og formueforhold er rimeligt, jf. BGB § 1581, første punktum.

I henhold til BGB § 1578b kan underholdsbidraget reduceres og/eller begrænses rent tidsmæssigt, hvis ubegrænset betaling heraf viser sig at være urimelig. Denne mulighed for at reducere og/eller begrænse bidraget rent tidsmæssigt i henhold til BGB § 1578b gælder navnlig for BGB §§ 1570-1573, ifølge hvilke de i BGB § 1570 nævnte betragtninger med hensyn til rimeligheden af at forlænge underholdsbidraget efter at barnet er fyldt tre år af grunde, der har relation til barnet eller forældrene, udgør en særlig regel for tidsmæssig begrænsning.

Ved den afvejning, der skal foretages i henhold til BGB § 1578b, skal der tages hensyn til barnets tarv for det fælles barn, der opholder sig hos den forælder, som er udpeget til at passe og opdrage barnet. Der skal ligeledes tages hensyn til, i hvor høj grad ægteskabet har medført ulemper for den pågældende forælders mulighed for at forsørge sig selv. Der foreligger ulemper, som er opstået på grund af ægteskabet, hvis den bidragsberettigede forælder tjener mindre, end vedkommende ville have gjort, hvis han eller hun ikke havde været gift. I henhold til BGB § 1578b, stk. 1, tredje punktum, kan en sådan ulempe f. eks. skyldes, at den pågældende forælder har passet børnene, og at vedkommende har måttet fordele sin tid mellem at passe hjemmet og udøve erhvervsmæssig beskæftigelse. Ved den samlede vurdering af de ulemper, som er opstået på grund af ægteskabet, skal der tages højde for alle forhold i den konkrete sag, herunder ægteskabets varighed.

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

En ægtefælle kan, hvis vedkommende ønsker det, uden særlige formaliteter leve adskilt fra den anden ægtefælle. I BGB §§ 1361-1361b (jf. punkt 6) findes særlige regler vedrørende adskillelsens varighed.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

Ægtefællerne skal leve adskilt. Ægtefællerne anses for at leve adskilt, hvis de ikke længere har fælles bolig og husførelse, og det er helt tydeligt, at en af ægtefællerne ikke ønsker at genoptage den fælles bolig og husførelse og ikke ønsker et ægteskabeligt samliv, jf. BGB § 1567, stk. 1.

6 Hvilke retlige følger har en separation?

Hvis ægtefællerne lever adskilt, eller hvis en af ægtefællerne overvejer at leve adskilt, så kan en ægtefælle kræve, at den anden ægtefælle overlader vedkommende den fælles bolig eller en del deraf til dennes brug alene (boligtilkendelse), hvis dette er nødvendigt for at undgå en alvorlig fornuftsstridig situation, jf. BGB § 1361b. Hvis en ægtefælle har mishandlet eller truet den anden, skal hele boligen som regel tilkendes den forurettede til brug alene. Boligtilkendelsen har ikke til formål at forberede eller lette ægteskabets opløsning.

Også benyttelsen af indbogenstande for den tid, ægtefællerne lever adskilt, kan reguleres, jf. BGB § 1361a. Begge ægtefæller kan i den forbindelse kræve, at den anden udleverer de indbogenstande, som tilhører vedkommende. Dette gælder imidlertid ikke, hvis den person, der skal udlevere genstandene, har brug for dem til husførelsen i sin egen nye husholdning, og i alle andre tilfælde, hvor udlevering ville være urimelig (f.eks. krav om, at den ægtefælle, som børnene bor hos, udleverer vaskemaskinen).

Desuden kan en ægtefælle under adskillelsen kræve, at den anden betaler et rimeligt underholdsbidrag i medfør af BGB § 1361 i forhold til ægtefællernes levestandard og erhvervs- og formueforhold. Dette underholdsbidrag under adskillelsen kan henføres til solidariteten mellem ægtefæller og har til formål at sikre, at ingen af ægtefællerne kommer til at stå i en behovssituation som følge af adskillelsen. Derudover er formålet at give ægtefællerne mulighed for at genskabe et ægteskabeligt samliv uanset deres økonomiske forhold. Ægtefællerne har altså stadig et forholdsvis stort ansvar over for hinanden, således at der ikke stilles for store krav med hensyn til økonomisk uafhængighed og indtægt. En ægtefælle, som lever adskilt, er berettiget til underhold, hvis vedkommendes indkomst og formue ikke giver ham eller hende mulighed for at forsørge sig selv.

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Et ægteskab kan ikke erklæres ugyldigt. Et ægteskab kan omstødes ved dom på begæring, jf. BGB § 1313 ff. I praksis ser man sjældent sager om omstødelse af ægteskab.

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Grundene til omstødelse af ægteskab omfatter krænkelse af loven eller manglende samtykke ved ægteskabets indgåelse. Grundene til omstødelse af ægteskab er udtømmende opregnet i BGB § 1314.

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

Ved omstødelse af ægteskab er følgerne de samme som ved skilsmisse, se BGB § 1318. Se i denne forbindelse bemærkningerne under punkt 3.

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

I tilfælde af skilsmisse har forældrene ret til rådgivning hos børne- og ungdomsforsorgen (Jugendamt). Rådgivningen skal hjælpe forældre, der er blevet skilt eller lever adskilt, med at skabe sådanne rammer for udøvelsen af forældremyndigheden, at det tjener barnets eller den unges tarv. Forældrene får under passende inddragelse af barnet eller den unge hjælp til at nå til enighed om, hvordan forældremyndigheden skal udøves. Samtlige rådgivningskontorer er opført i en database på adressen <https://www.dajeb.de/>. Der er desuden mulighed for gennem mægling at bilægge forskellige stridigheder og nå frem til en mindelig ordning. Der findes yderligere oplysninger om familiemægling på adressen <https://www.bafm-mediation.de/>

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

Tysk ret omfatter kun skilsmisse, omstødelse af ægteskab eller fastslåelse af, om der er indgået ægteskab eller ej, jf. § 121 i lov om proceduren i familiesager og ved frivillig retspleje (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit* (FamFG)). I ægteskabsager skal begæring principielt indgives til byretten/familieretten (Amtsgericht/Familiengericht), jf. FamFG §§ 111 og 121 og § 23b i lov om domstolens ordning (*Gerichtsverfassungsgesetz* (GVG)). Spørgsmålet om stedlig kompetence reguleres ved FamFG § 122. Det er obligatorisk at lade sig repræsentere ved en advokat.

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

Enhver, som på grund af sine personlige og økonomiske forhold ikke eller kun delvis eller kun i form af rater kan svare omkostningerne ved at føre sag, kan anmode om retshjælp i forbindelse med sager ved familiedomstolene. Betingelserne for at få tildelt retshjælp er, at den part, der anmoder om retshjælp, har tilstrækkelig udsigt til at få medhold, og at der ikke er tale om unødigt trætte. På denne måde får også økonomisk svagere stillede adgang til domstolene. Retshjælpen dækker alt efter indtægt helt eller delvist partens egne sagsomkostninger. Udgifterne til advokatrepræsentation dækkes, når retten stiller krav om, at man lader sig repræsentere ved en advokat. Der findes yderligere oplysninger i brochuren "*Beratungshilfe und Prozesskostenhilfe*" ("Juridisk rådgivning og retshjælp", foreligger kun på tysk), som er tilgængelig på webstedet for det tyske ministerium for juridiske anliggender og forbrugerbeskyttelse på adressen <https://www.bmjv.de/>.

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

En afgørelse om skilsmisse eller omstødelse af ægteskab kan appelleres i henhold til FamFG § 58 ff. Appelsagerne behandles af de regionale appeldomstole (Oberlandesgericht).

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

I Tyskland anerkendes en sådan afgørelse (undtagen afgørelser truffet i Danmark) automatisk i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 (herefter "Bruxelles IIa-forordningen"), dvs. uden at det er nødvendigt at gennemføre en særlig anerkendelsessag. Forudsætningen i henhold til Bruxelles IIa-forordningen er dog, at retssagen om skilsmisse, omstødelse af ægteskab eller konstatering af, at et ægteskab er ugyldigt, er indledt efter den 1. marts 2001 (se artikel 64 i Bruxelles IIa-forordningen for undtagelser hertil). I ældre sager finder den forordning, der gik forud for Bruxelles IIa-forordningen, altså Bruxelles II-forordningen, i første omgang anvendelse. I forbindelse med afgørelser truffet i Danmark er det som hovedregel fortsat nødvendigt med en særlig anerkendelsesprocedure.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

I det omfang Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 finder anvendelse, ligger den stedlige kompetence vedrørende ikke-ankendelse af en sådan afgørelse hos den byret (Amtsgericht) eller familieret (Familiengericht), inden for hvis kompetenceområde

modparten eller det barn, der er berørt af afgørelsen, har sin sædvanlige bopæl, eller — hvis denne kompetence ikke foreligger — interessen i at fastslå anerkendelsen af afgørelsen består, eller behovet for bistand foreligger, eller ved familieretten i Pankow/Weißensee.

Der gælder dog en undtagelse for Niedersachsen, hvor den eksisterende kompetence ifølge ovennævnte kriterier er koncentreret centralt for alle regionale appeldomstole hos byretten i Celle.

Fremgangsmåden retter sig efter bestemmelserne i lov om proceduren i familiesager og ved frivillig retspleje.

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmisssager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

Hvilke retsregler der anvendes på skilsmisse, når retsreglerne i en anden stat indgår i sagen, fastsættes i Tyskland og 16 andre EU-medlemsstater efter bestemmelserne i den såkaldte Rom III-forordning (Rådets forordning (EU) nr. 1259/2010 af 20. december 2010 om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation). Den lov, der skal anvendes i henhold til Rom III-forordningen, gælder også, selv om denne lovgivning ikke er loven i en deltagende medlemsstat.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 27/12/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.